

DRUŽINSKI

V O D I Č

DRUŽINSKI

V O D I Č

Izdala
Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni
Salt Lake City, Utah

© 2006 Intellectual Reserve, Inc.
Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Nemčiji.

V angleščini odobreno: 2/06
Prevod odobren: 2/06
Prevod *Family Guidebook*
Slovene 31180 177

Vsebina

»Družina: Razglas svetu«	iv
Ureditev in namen družine	1
Poučevanje evangelija doma	4
Izpolnjevanje družinskih odgovornosti	12
Izobraževanje voditeljev	15
Bogoslužje doma (za družine na odročnih prodročjih)	16
Duhovniške uredbe in blagoslovi	18
Nabava cerkvenega gradiva in iskanje podatkov o družinski zgodovini	26

»Družina: Razglas svetu«

Leta 1995 sta Prvo predsedstvo in kolegij dvanajstih apostolov izdala razglas »Družina: razglas svetu«. Ta razglas objavlja ter potrjuje nauke in postopke, ki so jih preroki v zgodovini Cerkve vedno znova navajali. Vsebuje načela, ki so bistvena za srečo in dobrobit vsake družine. Družinski člani naj razglas preučujejo in živijo po njegovih napotkih.

»Prvo predsedstvo in svet dvanajstih apostolov Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni svečano razglašamo, da je zakon med možem in ženo odrejen od Boga in da je družina osrednji del v Stvarnikovem načrtu za večno usodo njegovih otrok.

Vsi ljudje — moški in ženske — so ustvarjeni po Božji podobi. Vsak je ljubljeni duhovni sin ali hči nebeških staršev in kot tak ima vsak božansko naravo in usodo. Spol je bistvena značilnost posameznikove predzemeljske, zemeljske in večne identitete ter namena.

V predzemeljskem obstoju so duhovni sinovi in hčere poznali in častili Boga kot svojega večnega Očeta in sprejeli so njegov načrt, po katerem njegovi otroci lahko prejmejo fizično telo, si pridobijo zemeljske izkušnje in tako napredujejo k popolnosti in na koncu uresničijo svojo božansko usodo dediča večnega življenja. Božanski načrt sreče omogoča, da se družinski odnosi nadaljujejo tudi po smrti. Svete uredbe in zaveze, ki so na voljo v svetih templjih, posameznikom omogočajo, da se vrnejo v Božjo prisotnost, družinam pa, da so združene za večno.

Prva zapoved, ki jo je Bog dal Adamu in Evi, se je nanašala na njuno zmožnost, da kot mož in žena postaneta starša. Izjavljamo, da Božja zapoved njegovim otrokom, naj se množijo in napolnijo zemljo, še vedno velja. Nadalje izjavljamo, da je Bog zapovedal, da sveto zmožnost ustvarjanja življenja lahko uporabljata le moški in ženska, ki sta zakonito poročena kot mož in žena.

Izjavljamo, da je način, na katerega se na zemlji ustvarja življenje, določil Bog. Potrjujemo svetost življenja in njegovo pomembnost v Božjem večnem načrtu.

Mož in žena imata svečano odgovornost, da ljubita ter skrbita drug za drugega in za svoje otroke. 'Glej, dar Gospodov so sinovi.' (Ps 127:3) Starši imajo sveto dolžnost, da svoje otroke vzgajajo v ljubezni in pravičnosti, da poskrbijo za njihove fizične in duhovne potrebe, da jih učijo medsebojne ljubezni in služenja, izpolnjevanja Božjih zapovedi in pokoravanja zakonom države, kjerkoli že živijo. Možje in žene — matere in očetje — bodo pred Bogom odgovorni za izpolnjevanje teh obveznosti.

Družino je odredil Bog. Zakon med možem in ženo je bistveni del njegovega večnega načrta. Otroci imajo pravico, da se rodijo znotraj zakonskih vezi in da jih vzgajata oče in mati, ki spoštujeta zakonske obljube s popolno zvestobo. Srečo v družinskem življenju bomo najverjetneje dosegli, ko bo le-ta temeljila na naukih Gospoda Jezusa Kristusa. Uspešni zakoni in družine so osnovani in vzdrževani na načelih vere, molitve, kesanja, odpuščanja, spoštovanja, ljubezni, sočutja, dela in koristnih rekreativnih dejavnostih. Po Božjem načrtu očetje svojim družinam predsedujejo v ljubezni in pravičnosti in so odgovorni, da poskrbijo za življenjske potrebe in zaščito svojih družin. Matere so prvenstveno odgovorne, da skrbijo za svoje otroke. Očetje in matere so kot enakopravni partnerji obvezani, da si medsebojno pomagajo pri izpolnjevanju

teh svetih obveznosti. Invalidnost, smrt, ali druge okoliščine včasih zahtevajo prilagajanje posameznikovih vlog. Ko je to potrebno, bi morali pomagati tudi ostali sorodniki.

Tiste posameznike, ki kršijo zaveze čistosti, zlorablajo zakonca ali naraščaj, ali ne izpolnjujejo družinskih obveznosti, opozarjamo, da bodo nekega dne za to odgovorni pred Bogom. Nadalje opozarjamo, da bo razpad družine posameznikom, skupnostim in narodom prinesel nadloge, ki so jih napovedovali starodavni in sodobni preroki.

Vse odgovorne državljane in vladne uslužbence vsepovsod pozivamo, da podprejo in posredujejo ukrepe, ki so bili izdelani za vzdrževanje in krepitev družine kot osnovne enote družbe. (Družina: razglas svetu)

Ureditev in namen družine

Ureditev

Družina je v Cerкви Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni sveta in je najpomembnejša družbena enota v tem življenju in večnosti. Bog je ustanovil družino zato, da bi svojim otrokom prinesel srečo, jim omogočil spoznati

prava načela v ljubečem vzdušju in jih pripravil na večno življenje.

Dom je najboljši kraj za poučevanje, učenje in življenje po evangelijskih načelih. To je kraj, kjer se posameznik nauči poskrbeti za hrano, oblačila, zatočišče in druge življenjske potrebščine. Oče in mati naj kot enakopravna partnerja vsakemu družinskemu članu pomagata:

- pri iskanju resnice in razvijanju vere v Boga.
- pri kesanju zaradi grehov, pri odločitvi za kst za odpuščanje grehov, da bodo postali člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni in prejeli Svetega Duha.

- pri poslušnosti Božjim zapovedim, marljivem preučevanju svetih spisov, vsakodnevni zasebni molitvi in služenjem drugim.
- pri oznanjanju evangelija.
- pri prejemu tempeljske obdaritve in tempeljski poroki z vrednim življenjskim sopotnikom za večnost, ustvarjanju srečnega doma za družino in podpiranju te z ljubeznijo in žrtvovanjem.

- pri iskanju podatkov o umrlih prednikih in izvajanju tempeljskih uredb zanje.

- pri oskrbi s hrano, ki je potrebna za duhovno, družbeno, telesno in čustveno zdravje.

Oče predseduje družini in je odgovoren za poučevanje otrok, blagoslavljanje družine in oskrbo te z življenjskimi potrebščinami. Vreden in odgovoren oče v Cerkvii ima priložnosti za duhovništvo, ki pomeni moč in polnomočje za delovanje v Božjem imenu. S to močjo in polnomočjem oče postane duhovniški voditelj v družini, ki jo vodi tako, da so njeni člani pripravljene, da se lahko vrnejo v navzočnost nebeškega Očeta. Žena je zanj najpomembnejša spremljevalka, družica in svetovalka. Mož in žena naj se skupaj posvetujeta o vseh zadevah, ki vplivajo na družino in dom.

Oče bi moral skrbeti za duhovne potrebe družine. Poskrbeti bi moral za to, da družinske člane poučuje evangelij Jezusa Kristusa, in narediti vse, kar je v njegovi moči, da bi jih spodbujal in jim pomagal, da bi bili poslušni Gospodovim zapovedim.

Oče, ki je nosilec duhovništva, lahko blagoslovi družinske člane in skrbi za njihove duhovne potrebe. Z duhovniškim polnomočjem in s *pooblastilom duhovniškega voditelja* lahko:

1. imenuje in blagoslovi otroke.
2. krsti otroke (in druge).
3. potrdi otroke (in druge) za člane Cerkve in jim podeli Svetega Duha.
4. podeli duhovništvo svojim sinovom (in drugim) in jih posveti v duhovniške službe.
5. blagoslavlja in razdeljuje zakrament.
6. posveti grobove.

Brez pooblastila duhovniškega voditelja lahko oče, ki je nosilec Melkizedekovega duhovništva, posveti olje in blagoslovi družinske člane in druge, ko so bolani, in jim da posebne blagoslove, ko jih potrebujejo (gl. navodila o izvajanju duhovniških uredb in blagoslovov, str. 18–25).

Oče poskrbi, da njegova družina dejavno sodeluje pri naslednjih treh osnovnih odgovornostih:

1. osebna in družinska duhovna in posvetna pripravljenost,
2. oznanjanje evangelija,
3. družinska zgodovina in tempeljske uredbe za žive in mrtve.

Mati je možu enakovredna družica in svetovalka. Pomaga mu poučevati otroke o Božjih zakonih. Če v domu ni očeta, družini predseduje mati.

Oče in mati morata biti enotna. Cilj jima mora biti priprava vse družinske člane na vrnitev k nebeškemu Očetu. V prizadevanjih, da bi ta cilj dosegla, morata biti zedinjena. Gospod je ustanovil Cerkev, da bi z njeno pomočjo očetje in matere poučevali in skrbeli za družino.

Ko v družino pridejo otroci, jih morajo starši imeti radi, jih učiti o evangelijskih resnicah in jim biti zgled pravičnega življenja. Otroci se morajo naučiti Božjih zapovedi in jih spolnjevati. Starše morajo spoštovati in ubogati.

Moč Cerkve je odvisna od družin in posameznikov, ki živijo po evangeliu Jezusa Kristusa. Mera, do katere družina uživa evangelijske blagoslove, je v večini odvisna od tega, kako dobro oče in mati razumeta in izvajata osnovne dolžnosti, ki jih imata kot starša. Cerkev očetom in materam ne želi naložiti programov ali odgovornosti, ki bi bile zanje pretežki, ki bi jim odvzeli pogum ali bi zaradi njih zanemarili najosnovnejše dolžnosti.

Namen

Ker nas ima nebeški Oče zelo rad, želi, da bi bili povzdignjeni, kot je on. Da bi mu sledili, nam je v pomoč dal načrt, ki temelji na Božjih zakonih resnice. Tisti, ki se poučijo o načrtu in mu zvesto sledijo, lahko nekega dne postanejo podobni nebeškemu Očetu in prejmejo življenje, kakršnega živi on.

Del načrta je bil, da zapustimo nebesa in pridemo na Zemljo. Tu dobimo snovno telo, se učimo iz izkušenj in se dokažemo za vredne ponovnega življenja v Božji navzočnosti. Da smo vredni, dokažemo tako, da se svobodno odločimo spolnjevati njegove zakone (gl. Abr 3:23–25, 2 Ne 2:27).

Da bi nam pomagal pri pripravah na življenje z njim, nas je nebeški Oče uredil v družine. Zaradi svetih uredb in zavez so naše družine lahko združene za večno.

Poučevanje evangelija doma

Prijazno in ljubeče poučevanje otrok

Gospod je staršem zapovedal, naj otroke poučujejo evangelij. Dejal je:

Če imajo starši otroke v Sionu ali v organiziranih okoliših in jih ne učijo o razumevanju nauka kesanja, vere v Kristusa, Sina živega Boga, krsta in daru Svetega Duha s polaganjem rok, ko so stari osem let, bo greh na starših.

To je, tako za prebivalce Siona kot za kateri koli organiziran okoliš Siona, zakon.

Ko bodo otroci stari osem let, se bodo krstili za odpuščanje grehov in prejeli Svetega Duha s polaganjem rok.

Prav tako bodo starši otroke učili moliti in hoditi pokončno pred Gospodom (gl. NaZ 68:25–28).

Starši naj otroke učijo prijazno in ljubeče ter vselej pomnijo Pavlov nasvet, naj »/svoje otroke/ vzgajajo v Gospodovi vzgoji in opominjanju« (Ef 6:4).

Družinsko proučevanje svetih spisov

Samo če spolnjujemo zakone, na katerih temelji ta blagoslov, lahko postanemo podobni nebeškemu Očetu in prejemo življenje, kakršnega živi on (gl. NaZ 130:20–21). Preden lahko živimo po teh zakonih, jih moramo poznati. Nemogoče je, da bi bil človek odrešen v nevednosti (gl. NaZ131:6).

Jezus Kristus je naš vodja in zakonodajalec. Pozna pot in zakone, ki jih moramo spolnjevati, in vsakega je povabil, naj mu sledi. Dejal je: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni.« (Jn 14:6) Da bi postali podobni nebeškemu Očetu in se vrnili k njemu, se moramo naučiti Jezusovih nauk in jim slediti. Imamo svete spise, ki nam pomagajo, da se učimo o življenju, naukih in zapovedih Jezusa Kristusa.

Štiri knjige, ki jih Cerkev priznava za svete spise, so: Sveto pismo, Mormonova knjiga, Nauk in zaveze ter Dragoceni biser. Pojasnjujejo evangelijske zakone in merila, po katerih lahko ocenjujemo vse misli, dejanja in poučevanja. Pomagajo nam, da se učimo o življenju in naukih Jezusa Kristusa, in nam dajejo zgled ljudi, ki so verovali v Boga in spolnjevali njegove zapovedi.

Jezus nas je učil, naj se poglobljamo v svete spise in jih proučujemo (gl. Jn 5:39, 3 Ne 23:1, NaZ 88:118).

Družina naj redno skupaj preučuje svete spise, da se bodo naučili in sledili Gospodovim naukom. Starši naj vsak dan ob istem času zberejo

družino k branju in pogovoru o svetih spisih. Vsak družinski član, ki zna brati, mora dobiti priložnost za branje svetih spisov.

Pred branjem svetih spisov lahko družinski član moli in nebeškega Očeta prosi, naj vsakega blagoslovi, da bo razumel, kar bodo brali in si o tem pridobil pričevanje. Po branju svetih spisov ima družina lahko družinsko molitev.

Če bodo v družini brali svete spise in o njih razmišljali, bodo želeli postati bolj podobni Odrešeniku in bodo v življenju prejeli večjo srečo in mir.

Osebna in družinska molitev

Vsak od nas se mora preko molitve naučiti govoriti z nebeškim Očetom, ki nas ima zelo rad in želi, da se z njim pogovarjamo. Želi, da se mu zahvalimo za blagoslove in ga prosimo za pomoč in vodstvo. Pomagal nam bo, če ga bomo prosili. Ko molimo, sklonimo glavo in zapremo oči. Molimo lahko kleče, sede ali stoje.

Ko molimo, si moramo zapomniti štiri pomembne korake:

1. Molitev pričnemo tako, da nagovorimo nebeškega Očeta: »Nebeški Oče...«
2. Nebeškemu Očetu se zahvalimo za to, kar nam daje: »Zahvaljujemo se ti...«
3. Prosimo ga za pomoč, ki jo potrebujemo: »Prosimo te...«

4. Molitev zaključimo v Odrešenikovem imenu: »V imenu Jezusa Kristusa, amen.«

Ni potrebno, da v molitvi vedno sledimo vsem štirim korakom, toda če bomo mislili nanje, nam bo pomagalo, da se bomo naučili moliti. Molitev moramo vedno začeti s prvim in končati z zadnjim korakom, kaj pa bomo rekli vmes, bo odvisno od tega, kar čutimo, da je pomembno. Včasih bomo večji del molitve želeli nameniti temu, da se bomo nebeškemu Očetu zahvalili. Drugič bomo večji del molitve morda želeli nameniti temu, da ga bomo prosili za pomoč.

Osebna molitev

Vsakdo naj moli sam vsaj zjutraj in zvečer. Starši naj otroke, takoj ko začnejo govoriti, učijo, naj molijo tudi, ko so sami. Starši lahko otroke naučijo moliti tako, da z njimi pokleknejo in jim narekujejo stavke enega za drugim. Otroci bodo kmalu lahko molili sami.

Družinska molitev

Vsaka družina naj ima redno družinsko molitev, pri kateri vsi družinski člani pokleknejo skupaj. Gospodar družine izreče molitev ali za to prosi družinskega člana. Vsi morajo dobiti priložnost za molitev. Majhni otroci lahko molijo izmenično ob pomoči staršev. Čas, namenjen družinski molitvi, je odlična priložnost za poučevanje otrok o tem, kako morajo moliti, in za poučevanje načel, kot so vera v Boga, ponižnost in ljubezen.

Posebne molitve

Starši naj otroke učijo, da je Bog vedno pripravljen prisluhniti njihovim molitvam. Poleg rednih osebnih in družinskih molitev lahko molijo, kadar potrebujejo posebno pomoč ali se želijo zahvaliti.

Blagoslov hrane

Starši naj poskrbijo, da se družinski člani naučijo zahvaljevati Bogu za hrano in ga prositi, naj jo blagoslovi, preden jo pojejo. Vsakdo, tudi otroci, bi moral priti na vrsto za blagoslov. Blagoslov hrane pomaga tako staršem kot otrokom, da se naučijo hvaležnosti do nebeškega Očeta.

Družinski večer

Družinski večer je namenjen vsakomur, tako novoporočenim parom, očetom in materam z otroki, samskim staršem z otroki, staršem, ki doma nimajo otrok, samskim odraslim v skupinah za družinski večer in tistim, ki živijo sami ali s sostanovalci. Vsi, ne glede na okoliščine, bodo blagoslovljeni, če bodo prirejali družinske večere. Cerkev pušča ponedeljkove večere proste drugih dejavnosti zato, da je družina lahko skupaj na družinskem večeru.

Prvo predsedstvo je dejalo: »Obljubljamo vam velike blagoslove, če boste sledili Gospodovemu nasvetu in imeli redne družinske večere. Nenehno molimo, da bodo starši

v Cerkvi sprejeli odgovornost, da bodo otroke učili in jim z zgledom približali evangelijska načela. Naj vas Bog blagoslovi, da boste marljivi v tej najpomembnejši odgovornosti.« (Message from the First Presidency, *Family Home Evening Resource Book*, 1983, str. iv)

Oče kot patriarh družine predseduje družinskemu večeru. Če je odsoten, ga družinski večer vodi mati. Starši poučujejo lekcijo ali poučevanje zaupajo družinskemu članu, ki je dovolj star za izvajanje poučevanja. Vsakdo, ki je dovolj star, mora dobiti priložnosti za sodelovanje. Mlajši otroci lahko pomagajo tako, da vodijo glasbo, navajajo odlomke iz svetih spisov, odgovarjajo na vprašanja, kažejo slike, prinesejo prigrizek in molijo.

Predlagani osnutek družinskega večera:

- otvoritvena pesem (družina),
- otvoritvena molitev (družinski član),
- pesem ali branje svetih spisov (družinski član),
- lekcija (oče, mati ali starejši otrok),

- dejavnost (vodi jo družinski član in v njej sodelujejo vsi družinski člani),
- zaključna pesem (družina),
- zaključna molitev (družinski član),
- prigrizek.

Družina lahko družinske večere prireja še marsikako drugače. Družinski večer je lahko vsaka dejavnost, ki združuje družinske člane, krepi medsebojno ljubezen, jim pomaga, da se zblížajo z nebeškim Očetom, in jih spodbuja k pravičnemu življenju. Primeri takšnih dejavnosti so: branje svetih spisov, pogovor o evangeliju, pričevanja, izvajanje načrta za služenje, skupno petje, piknik, družinske igre in pohodi. Vsi družinski večeri naj vključujejo molitev.

Lekcije družinskih večerov lahko temeljijo na odlomkih iz svetih spisov, besedah prerokov svetih iz poslednjih dni, zlasti na govorih z generalnih konferenc, osebnih izkušnjah ali pričevanjih. Mnogo lekcij naj bo osredotočenih na Odrešenikovo rojstvo, življenje, nauke in odkupno daritev. *Gospel Principles*, *Osnove evangelija*, *Zvesti veri*, *Za moč mladih* in cerkvene izdaje vsebujejo članke in druge podatke o témah, ki bi lahko bile del lekcij družinskih večerov.

Predlagane teme za družinske večere:

- načrt odrešitve,
- Jezusovo življenje in nauki,
- kesanje,
- molitev,

- post,
- Beseda modrosti,
- Gospodovo merilo moralnosti,
- pomen zakramenta,
- desetina,
- hvaležnost,
- poštenje,
- spoštljivost do Boga in spoštovanje njegovih stvaritev,
- priprava na krst, posvetitev v duhovništvo ali priprava na zakonsko zvezo,
- priprava na vstop v tempelj,
- branje svetih spisov,
- posvečevanje nedelje,
- odpuščanje drugim,
- pridobivanje in oznanjanje pričevanja,
- oznanjanje evangelija,
- raziskovanje družinske zgodovine
- razumevanje in sprejemanje smrti,
- reševanje družinskih težav,
- vodenje družinskih financ,
- razdelitev gospodinjskih nalog v družini,
- vrednotenje glasbe in uživanje v njej.

Prazniki in posebne priložnosti

Prazniki in posebne priložnosti, kot so božič, velika noč, obletnica obnove duhovništva, konference, odhod

družinskega člana na misijon, rojstvo oziroma krst ali posvetitev družinskega člana, so lahko odlične priložnosti za poučevanje evangelijskih resnic.

Desetina in darovanja

Gospod je svojemu ljudstvu zapovedal, naj živijo po zakonu desetine in naj bodo vredni obljubljenih blagoslovov (gl. Mal 3:8–11).

Starši imajo odlično priložnost za poučevanje o zakonu desetine s tem, če jo plačujejo sami. Dejanja staršev vplivajo na otroke. Otroci, ki prejmejo žepnino, naj od nje plačujejo desetino. Vsak otrok naj ima tri hranilnike: enega za desetino, enega za misijon in enega za sprotno porabo. Vsakič, ko otroci prejmejo denar, se morajo naučiti, da morajo najprej položiti deset odstotkov v hranilnik za desetino, potem nekaj denarja v hranilnik za misijon in preostanek v hranilnik za sprotno porabo.

Ko otroci pripravljajo denar za desetino, naj jih starši naučijo izpolniti obrazec za desetino, ga z desetino položijo v ovojnico in jo izročijo ali

pošljejo članu škofovstva oziroma predsedstvu veje. Družine, ki živijo v odročnih področjih, naj desetino oddajo svojemu dodeljenemu duhovniškemu vodji.

Pogovori med obroki

Čas obroka je lahko dobra priložnost za pogovor o evangeliju. Majhni otroci radi postavljajo in odgovarjajo na vprašanja, povezana z evangelijem. Če odgovorov ne poznajo, lahko oče ali mati na kratko odgovorita in učita o evangeliju. Ni potrebno, da se pri vsakem obroku pogovarjate o evangeliju, toda takšen razgovor dvakrat ali trikrat tedensko lahko družini pomaga, da se uči o evangeliju.

Zgodbe za lahko noč

Ker ima večina otrok rada zgodbe za lahko noč, so odlična priložnost za poučevanje evangelija, saj lahko pripovedujemo ali beremo zgodbe iz svetih spisov, cerkvenih izdaj ali pripovedujemo lastne izkušnje. Zgodbe o poštenju, dajanju in prijznosti učijo pomembna evangelijska načela.

Skupinsko delo

Mnogo priložnosti za poučevanje evangelija imamo, ko delamo skupaj kot družina. Na primer, pri čiščenju hiše ali pri delu na dvorišču ali na vrtu morajo biti starši pozorni na priložnosti, da govorijo o evangeliju. Otrok bo pogosto postavljaj vprašanja. Starši si morajo vedno vzeti čas za preproste odgovore. Pripombe kot so: »Dobro delaš. Prepričana sem, da je nebeški Oče ponosen nate.« ali »Poglej čudovite oblake, ki jih je naredil nebeški Oče.« lahko otrokom dajo občutek hvaležnosti nebeškemu Očetu in gotovosti, da živi.

Družinski posveti

Starši lahko družinske člane zberejo na družinskem posvetu. Družine lahko te posvete namenijo zastavljanju družinskih ciljev, reševanju družinskih težav, pogovoru o financah, načrtovanju, medsebojni podpori in krepitvi, pričevanju in molitvi za družinske člane. Družinske posvete imate lahko po potrebi. Starši bodo morda želeli sklicati družinski posvet vsako nedeljo ali ga pripravili kot del družinskega

večera. Za uspešen družinski posvet je bistvenega pomena spoštovanje drugačnih mnenj in občutkov.

Zasebni razgovori

Mnogo staršev je mnenja, da jim redni zasebni razgovori z vsakim otrokom pomagajo, da se z njimi zblížajo, jih spodbujajo in poučujejo evangelij. Takšni razgovori so lahko bodisi uradni ali neuradni in so lahko pogosti.

Starši naj otroku izrazijo ljubezen in zaupanje, otrok pa mora imeti priložnost, da izrazi občutke glede vsake stvari, težave ali izkušnje. Starši naj otroku pazljivo prisluhnejo in težave ter zaupnosti jemljejo resno. Starši in otroci lahko molijo skupaj. Težave, ki se razkrijejo med razgovorom in v katere so vpleteni drugi družinski člani, lahko obravnavate na naslednjem družinskem večeru.

Družinske dejavnosti

Starši naj pogosto načrtujejo čas, ko bodo kot družina stvari počeli skupaj. Pikniki, taborjenje, družinski načrti, delo v hiši in na dvorišču, plavanje, pohodi, ogledi dobrih filmov in drugo razvedrilo so le nekatere od mnogih dejavnosti, v katerih lahko kot družina uživajo skupaj.

Družina, ki se skupaj udeležuje raznih dejavnosti, bo čutila večjo ljubezen in harmonijo. Otroci bodo bolj pripravljeni prisluhniti staršem in slediti njihovem nasvetu, če jim bodo blizu. Starši bodo evangelij poučevali učinkoviteje.

Izpolnjevanje družinskih odgovornosti

Poslanstvo Gospodove Cerkve je, da vsem ljudem pomaga priti h Kristusu. Družina lahko pomagajo izpolniti to poslanstvo, če:

1. poskrbi za družinske duhovne in telesne potrebe ter pomaga poskrbeti za potrebe drugih.
2. oznanja evangelij.
3. poskrbi, da družinski člani prejmejo tempeljske uredbe in te uredbe opravijo tudi za svoje umrle prednike.

Duhovne in telesne potrebe

Duhovne potrebe

Prejšnje poglavje tega vodiča, »Poučevanje evangelija doma«,

vsebuje podatke, kako lahko družina poskrbi za svoje duhovne potrebe.

Telesne potrebe

Družina mora postati samostojna, da lahko poskrbi za telesne potrebe družinskih članov in pomaga drugim. Zato morajo biti družinski člani pripravljene delati. Delo je telesno, umsko ali duhovno prizadevanje. Je vir dosežkov, sreče, samospoštovanja in uspešnosti. Starši se morajo truditi, da bi bili samostojni, in morajo o tem poučiti tudi otroke. Če boste samostojni, boste lahko pomagali ljudem v stiski.

Očetje so odgovorni poskrbeti za življenjske potrebščine družine in za njeno zaščito. Matere so prvenstveno

odgovorne za vzgojo otrok. Starša poskrbita, da ima družina urejen dom, zdravo hrano, oblačila, zdravniško oskrbo, priložnosti za izobraževanje, napotke za vodenje denarnih sredstev in če je mogoče, napotke o pridelavi lastne hrane. Starši naj otroke učijo, kako hrano pripraviti in kako jo shraniti za kasnejšo uporabo.

Starši morajo biti pripravljeni trdo delati, da lahko poskrbijo za telesne potrebe otrok; ne smejo dopustiti, da bi bili otroci lačni ali goli (gl. Moz 4:14). Starši morajo načrtovati in se pripraviti, da bodo v času bolezni, nesreč, nezaposlenosti ali drugih težav poskrbeli za potrebe družine. Če ima oče težave pri oskrbovanju telesnih potreb svoje družine in če drugi družinski člani ne morejo pomagati, lahko pomoč poišče preko duhovniških voditeljev.

Otroci lahko poskrbijo za telesne potrebe svoje družine tako, da staršem pomagajo pri delu, se v šoli dobro učijo, skrbijo za oblačila in drugo lastnino, skrbijo, da so čisti in urejeni in da je takšen tudi njihov dom, ter skrbijo za zdravje.

Družinski člani naj izboljšajo sposobnost branja, pisanja, osnov računanja in izkoristijo vsako priložnost za pridobivanje znanja in izboljšanje svojih spretnosti. Spolnjujejo naj Besedo modrosti in jedo zdravo. Kjer je mogoče, naj družine hranijo vsaj enoletno zalogo osnovnih življenjsko pomembnih stvari. Družinski člani naj se izogibajo nepotrebnim dolgovom,

varčujejo naj za prihodnost, izpolnjujejo vse svoje obveznosti, svoje vire uporabljajo modro in se izogibajo razsipnosti z denarjem.

Starši naj otroke učijo, naj delijo z drugimi. Skoraj vsak lahko kaj podari, ne glede kako malo ima. Eden od načinov, kako lahko pomagamo tistim, ki so potrebni pomoči, je ta, da se vsak mesec postimo in prispevamo postna darovanja, ki se uporabljajo za nakup hrane za lačne, za zatočišča za brezdomce, za oblačila za tiste, ki jih nimajo, in za pomoč ljudem v stiski. Ko pomagamo drugim, izkazujemo ljubezen do Gospoda. Dejal je: »Karkoli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni.« (Mt 25:40)

Oznanjanje evangelija

Gospod je po prerokih iz poslednjih dni učil, da ima vsak član Cerkve odgovornost oznanjanja evangelija. Dolžnost vsakogar, ki je bil posvarjen, je, da posvari bližnjega (gl. NaZ 88:81). Alma, prerok v Mormonovi knjigi, je pojasnil, da moramo po krstu vedno,

v vsem in povsod biti pripravljeni pričevati kot Božje priče (gl. Moz 18:9).

Družinski člani naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, da bodo sorodnikom, prijateljem in sosedom pomagali spoznati evangelij Jezusa Kristusa in blagoslove, ki jim jih lahko prinese v življenju. Če starši in otroci oznanjajo evangelij, lahko okrepijo svoje pričevanje in drugim prinesejo evangelijske blagoslove. Družina lahko:

- daje dober zgled, tako da družinski člani spolnjujejo vse zapovedi (gl. Mt 5:16).
- izkazuje hvaležnost za članstvo v Cerkvi (gl. Rim 1:16) in drugim povedo, da so člani.
- vpraša znance, če bi o Cerkvi radi izvedeli več.
- prosi Gospoda, naj jim pomaga izbrati družino ali posameznika, ki je pripravljen slišati za evangelij.
- neki družini ali posamezniku predstavi Cerkev, tako da jih povabi na družinski večer, na cerkvene sestanke ali dejavnosti, jim dajo cerkvene knjige ali zgibanke, ki jih lahko preberejo, ali se z njim pogovarjajo o evangelijskih blagoslovih.
- neko družino ali posameznika povabi k sebi domov, da jih bodo poučevali misijonarji.

Starši so odgovorni, da se skupaj z otroki pripravijo na služenje rednega misijona. Da bodo starši pripravili otroke, še posebej sinove, naj doma poučujejo evangelij, se zasebno in

kot družina poglobljati v svete spise, molijo in se pogosto pogovarjajo o odgovornostih in blagoslovih zaradi oznanjevanja evangelija. Otroke lahko učijo, naj varčujejo za misijon, marljivo delajo, naj bodo samostojni, naj imajo druge radi in jim služijo.

Tempeljske uredbe za žive in mrtve

Vredni člani Cerkve v templju prejmejo svete uredbe in sklenejo zaveze z Bogom. Sodelujejo tudi v uredbah za mrtve prednike. Kjer je mogoče, naj tako oče kot mati od duhovniških voditeljev prejmeta tempeljsko dovolilnico in gresta v tempelj, da bosta prejela tempeljske uredbe. Če ne moreta v tempelj, naj živita tako, da bosta vredna tempeljske dovolilnice.

Družine imajo sveto odgovornost, da zagotovijo, da se opravijo tempeljske uredbe za njihove mrtve prednike, ki uredb niso prejeli. Člani Cerkve, ki so lastne uredbe prejeli, naj se v tempelj

vračati tako pogosto, kot jim to dovoljujejo čas, sredstva in oddaljenost templja, da bodo opravljali uredbe za svoje prednike.

Očetje in matere naj zbirajo pisne zapise o pomembnih dogodkih v svojem življenju in v življenju otrok. Vključijo naj potrdila o blagoslovu, krstu, posvetitvi, poroki in smrti, pomembna pisma, fotografije,

časopisne izrezke in podobno. Pišejo naj svojo lastni dnevnik in vsakega družinskega člana spodbujajo, naj vodi osebni dnevnik. Mlajšim otrokom naj pomagajo začeti s pisanjem dnevnika.

Družina naj zbira podatke o svojih prednikih in jih vključi v družinsko zgodovino. Prične naj z zbiranjem podatkov o zadnjih štirih rodovih.

Izobraževanje voditeljev

Pod vodstvom voditeljev misijona, okrožja ali okoliša naj duhovniški voditelji in voditelji pomožnih organizacij starše učijo, da bodo razumeli in udeleženi tri osnovne družinske odgovornosti (gl. str. 12–15). Voditelji naj očete in matere učijo, kako naj vodijo svojo družino. Če družina živi na odročnem področju, naj voditelji misijona, okrožja ali okoliša poskrbijo, da so starši poučeni o svojih odgovornostih in da jih izpolnjujejo.

Bogoslužje doma

(za družine na odročnih področjih)

Nekatere družine živijo na odročnih področjih in se ne morejo redno udeleževati sestankov oddelka oziroma veje. *S pooblastilom predsednika misijona, okrožja ali okoliša* naj te družine nedeljska bogoslužja prirejajo doma. Če je oče nosilec ustreznega duhovništva, družina deluje kot Cerkevna enota. Na področjih, kjer ni cerkvenih enot, družine potrebujejo odobritev področnega predsednika.

Oče ali kateri drug nosilec duhovništva lahko pripravi in blagoslovi zakrament, če je tega vreden, če je duhovnik Aronovega duhovništva ali nosilec Melkizedekovega duhovništva *in ima dovoljenje duhovniških voditeljev*. Zakrament lahko razdeli katerikoli nosilec duhovništva. Navodila za blagoslov in razdelitev

zakramenta se nahajajo na straneh od 21 do 23.

Nedeljsko bogoslužje naj bo preprosto, spoštljivo in dostojanstveno. Sestavlja ga lahko:

1. otvoritvena pesem,
2. otvoritvena molitev,
3. blagoslov in razdelitev zakramenta,
4. eden ali več naslednjih delov:
  - eden ali dva kratka govora oziroma pričevanja,
  - branje svetih spisov in družinski pogovor,
  - lekcija, ki jo uči družinski član;
5. zaključna pesem,
6. zaključna molitev.

Pri načrtovanju nedeljskega bogoslužja morajo starši iskati in slediti vodstvu Gospodovega Duha. Ljudstvo iz Mormonove knjige je bilo zgled takega bogoslužja: »In /.../ sestanke so vodili po delovanju Duha in po moči Svetega Duha; ker jih je moč Svetega Duha vodila bodisi k pridiganju oziroma k opominjanju oziroma k molitvi oziroma k prošnjam oziroma k petju, se je tako zgodilo.« (Mor 6:9)

Družina naj svete spise uporablja kot temeljni vodič. Poleg tega lahko uporablja govore z generalnih konferenc, priročnik *Osnove evangelija*, *Gospel Principles*, *Zvesti veri*, *Za moč mladih* misijonarske zgibanke, cerkvene revije, druge cerkvene izdaje in audiovizualne pripomočke.

Če nihče v družini nima ustreznega duhovništva, lahko oče ali mati zbereta družinske člane k petju hval-

nic, proučevanju svetih spisov, molitvi, da bi se medsebojno zbližali in približali nebeškemu Očetu. Duhovniški voditelj, ki je bil dodeljen družini, naj poskrbi za priložnosti, da družina redno prejema zakrament.

Starši naj imajo dejavnosti, kot so izleti, pikniki, ogledi koristnih filmov, obiski sorodnikov, športne dejavnosti, glasbeni programi in plavanje.

Družina naj desetino, postna darovanja in ostale prispevke odda svojemu dodeljenemu duhovniškemu voditelju.

Družina ne oddaja Cerkvi nobenih pisnih poročil, vendar naj naj dodeljeni duhovniški voditelj redno vodi razgovor z očetoem in ga prosi, naj poroča o družini. Kjer je potrebno, lahko voditelji tak razgovor opravijo po telefonu.

Duhovniške uredbe in blagoslovi

Duhovniške uredbe so sveta dejanja, ki jih je dal Gospod in ki se izvajajo z duhovniškim polnomočjem. Duhovniški blagoslovi se dajejo z duhovniškim polnomočjem za ozdravljenje, tolažbo in spodbudo. Bratje, ki izvajajo uredbe in blagoslove, naj se pripravijo tako, da živijo po evangelijskih načelih in se trudijo, da bi jih vodil Sveti Duh. Vsako uredbo in blagoslov naj izvajajo dostojno in v skladu z naslednjimi zahtevami:

1. Uredba naj se izvede v imenu Jezusa Kristusa.
2. Uredba naj se izvede z duhovniškim polnomočjem.
3. Uredba naj se izvede z vsemi potrebnimi postopki tako, da

se uporabi določene besede oziroma posvečeno olje.

4. Če je potrebno, naj se za uredbo prejme pooblastilo dodeljenega duhovniškega voditelja, ki ima ustrezne ključne.

Uredbe, za katere se zahteva pooblastilo duhovniškega voditelja, so: imenovanje in blagoslov otroka, izvajanje krsta in potrditve, podeljevanje duhovništva in posvetitev v duhovniško službo, blagoslov in razdelitev zakramenta ter posvetitev groba.

Če v uredbi blagoslova sodeluje več bratov, vsak od njih levico rahlo položi na ramo brata na svoji levi. Ne spodbuja se, da bi k blagoslovu povabili veliko število nosilcev duhovništva.

Uredbe in blagoslovi, ki so pojasnjeni v tem razdelku, bodo očetom pomagali, da bodo v svoji družini lahko služili kot patriarhi.

Imenovanje in blagoslov otroka

Vsak član Kristusove Cerkve, ki ima otroke, naj jih prinese pred staršine Cerkve, ki bodo nanje položili roke v imenu Jezusa Kristusa in jih v Odrešenikovem imenu blagoslovili (gl. NaZ 20:70). V skladu s tem razodetjem lahko pri imenovanju in blagoslovu otroka sodelujejo samo vredni nosilci Melkizedekovega duhovništva. *Uredba imenovanja in blagoslova otroka zahteva pooblastilo predsedujočega.*

Pri blagoslovu dojenčka se nosilci Melkizedekovega duhovništva zberejo v krog in dojenčka držijo na rokah. Ko bratje blagoslavlajo starejšega otroka mu nežno položijo roke na glavo. Tisti, ki daje blagoslov:

1. naslovi nebeškega Očeta.

2. izjavi, da blagoslov daje s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.
3. otroku podeli ime.
4. podeli duhovniški blagoslov, kot mu narekuje Duh.
5. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Krst

Vreden duhovnik ali nosilec Melkizedekovega duhovništva lahko pod vodstvom predsedujočega izvede krst. To naredi tako, da:

1. stoji v vodi s tistim, ki se bo krstil.
2. zaradi prikladnosti in varnosti človeka z levo roko drži za desno zapestje; ta, ki se bo krstil, tega, ki krst izvaja, z levo roko drži za levo zapestje.
3. desno roko dvigne pod pravim kotom.
4. izreče človekovo polno ime in reče: »Kakor mi je poverjeno po Jezusu Kristusu, te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.« (gl. NaZ 20:73)

5. zaradi prikladnosti človeku reče, naj si z desnico zatisne nos; tisti, ki izvaja krst, mu svojo desnico položi na zgornji del hrbta in ga v celoti potopi, vključno z obleko.

6. pomaga mu iz vode.

Duhovnika ali nosilca Melkizedekovega duhovništva sta priči vsakega krsta, da bi se zagotovilo, da je pravilno izveden. Krst je potrebno ponoviti, če besede niso bile izgovorjene tako, kot so napisane v Nauku in zavezah 20:73 ali če krščenec oziroma del oblačila ni bil v celoti pod vodo.

Potrditev

Spreobrnjence, stare devet ali več let in osemletnike, katerih starši niso člani, se potrjuje na zakramentnem sestanku (gl. NaZ 20:41). Osemletnike se lahko potrjuje takoj po krstnem obredu, če je vsaj eden od staršev član

Cerkve in če oba starša dovolita krst in potrditev. *Pod vodstvom škofa ali predsednika veje* lahko to uredbo izvede eden ali več nosilcev Melkizedekovega duhovništva. Posamezniku rahlo položijo roke na glavo. Tisti, ki izvaja uredbo:

1. izgovori njegovo polno ime.
2. izjavi, da se uredba izvaja s polno močjem Melkizedekovega duhovništva.
3. ga potrdi za člana Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.
4. podeli dar Svetega Duha tako, da reče: »Prejmi Svetega Duha.«
5. podeli duhovniški blagoslov, kot mu narekuje Duh.
6. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Podeljevanje duhovništva in posvečevanje v duhovniške službe

Škof ali predsednik veje nadzira podeljevanje Aronovega duhovništva in posvečevanje v službe diakona, učitelja in

duhovnika. Preden se nekoga posveti v službo v Aronovem duhovništvu, naj predsednik veje z njim opravi razgovor in ga prepozna za vrednega. Nadalje naj se ga potrdi na zakramentnem sestanku veje. S pooblastilom škofa ali predsednika veje lahko duhovnik podeli Aronovo duhovništvo drugemu in ga posveti v službo v Aronovem duhovništvu.

Škof ali predsednik misijona nadzira podelitev Melkizedekovega duhovništva in posvetitev v službo starešine ali visokega starešine.

Pri podeljevanju duhovništva ali pri posvetitvi v duhovniško službo, eden ali več nosilcev ustreznega duhovništva, ki imajo pooblastilo predsedujočega, rahlo položijo roke na glavo človeka. Tisti, ki izvaja uredbo:

1. ga pokliče s polnim imenom.
2. izjavi, s katerim polnomočjem se posvetitev izvaja (z Aronovim ali Melkizedekovim duhovništvom).
3. podeli Aronovo ali Melkizedekovo duhovništvo, razen če je bilo podeljeno že prej.
4. ga posveti v službo v Aronovem ali Melkizedekovem duhovništvu in podeli pravice, moči in polnomočje te službe.
5. podeli duhovniški blagoslov, kot to narekuje Duh.
6. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Zakrament

Zakrament je zelo sveta uredba. Udeležba pri zakramentu nam daje priložnost, da se spomnimo življenja, naukov in odkupne daritve Jezusa Kristusa. To je čas, ko obnovimo zaveze, ki smo jih ob krstu sklenili z Gospodom (gl. Moz 18:8–10).

Zakrament lahko pripravljajo učitelji in duhovniki; blagoslavlja ga lahko duhovniki; delijo pa ga lahko diakoni, učitelji in duhovniki. Bratje, ki so nosilci Melkizedekovega duhovništva, lahko pripravljajo, blagoslavlja in delijo zakrament, vendar to običajno počnejo samo takrat, ko ni dovolj nosilcev Aronovega duhovništva. Če je nekdo zagrešil resen prestop, ne sme pripravljati, blagoslavlja ali deliti zakramenta, dokler se ne pokesa in problema ne uredi s škofom ali predsednikom veje.

Tisti, ki pripravljajo, blagoslavlja in delijo zakrament, to uredbo izvajajo za druge v Gospodovem imenu. Vsak nosilec duhovništva naj k tej nalogi pristopi resno in spošljivo. Naj bo urejen, čist in primerno oblečen. Osebni videz naj odraža svetost uredbe.

Bratje, ki pripravljajo zakrament, naj to storijo pred začetkom sestanka. Na zakramentno mizo naj položijo nerazlomljen kruh na čistnem pladnju in podstavke z zakramentnimi kozarčki, v katerih je sveža voda. Kruh in vodo naj prekrijejo s čistim, belim prtom.

Med zakramentno hvalnico bratje ob zakramentni mizi odgrnejo prt, s katerim je pokrit kruh, ki ga razlomijo na koščke. Po zapeti hvalnici brat, ki blagoslavlja kruh, poklekne in izreče zakramentno molitev za posvetitev kruha. Bratje zatem spoštljivo in po pravilih razdelijo kruh med navzoče. Predsedujoči na sestanku je prvi deležen zakramenta. Ko so vsi navzoči imeli priložnost vzeti kruh, se bratje, ki so ga razdelili, s pladnji vrnejo k zakramentni mizi. Bratje, ki so zakrament blagoslovili, takoj po razdelitvi kruha pladnje pokrijejo.

Bratje ob zakramentni mizi odgrnejo prt, s katerim so pokriti pladnji z vodo. Brat, ki blagoslavlja vodo, poklekne in izreče zakramentno molitev za posvetitev vode. Bratje nato vodo razdelijo med navzoče. Pladnje vrnejo na zakramentno mizo in jih ponovno pokrijejo. Zatem se bratje, ki so zakrament blagoslovili in razdelili, posedejo med občestvo.

Zakrament je namenjen članom Cerkve, vključno z otroki. Ta, ki vodi sestanek, naj ne objavlja, da se bo delil samo med člane, in naj nečlanom ne prepreči, da bi ga vzeli.

Zakramentni molitvi naj bosta izrečeni jasno, natančno in dostojanstveno. Če se ta, ki zakrament blagoslavlja, pri izgovorjavi zmoti in tega sam ne popravi, naj ga škof ali predsednik veje prosi, naj molitev ponovi in jo izreče natančno.

Molitev za posvetitev kruha:

»O Bog, večni Oče, prosimo te v imenu tvojega Sina, Jezusa Kristusa, da blagosloviš in posvetiš ta kruh za duše vseh tistih, ki od tega jedo, da bodo jedli v spomin na telo tvojega Sina in ti pričevali, O Bog, večni Oče, da so voljni nase prevzeti ime tvojega Sina in se ga vselej spominjati in spoštovati njegove zapovedi, ki jim jih je dal, da bodo lahko vselej imeli njegovega Duha ob sebi. Amen.«
(NaZ 20:77 in Mor 4)

Molitev za posvetitev vode:

»O Bog, večni Oče, prosimo te v imenu tvojega Sina, Jezusa Kristusa, da blagosloviš in posvetiš to vodo za duše vseh tistih, ki od tega pijejo, da bodo to delali v spomin na kri tvojega Sina, ki je bila prelita zanje; da ti lahko pričajo, o Bog, večni Oče, da se ga vselej spominjajo, da bodo lahko imeli njegovega Duha ob sebi. Amen.«
(NaZ 20:79 in Mor 5)

Po sestanku je potrebno zakrament čim prej pospraviti z mize. Ostanke kruha lahko porabite kot hrano.

Za blagoslov in razdelitev zakramenta je potrebno pooblastilo predsedujočega.

Posvetitev olja

Nosilec (ali več nosilcev) Melkizedekovega duhovništva posveti čisto olivno olje za sveti namen maziljenja bolnih ali trpečih. Tisti, ki posvečuje olje:

1. drži odprto stekleničko z olivnim oljem.
2. naslovi nebeškega Očeta.
3. izjavi, da deluje s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.
4. posveti olje (ne stekleničke) in ga oddeli za maziljenje bolnih in trpečih.
5. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Blagoslov in maziljenje bolnih

Samo nosilci Melkizedekovega duhovništva lahko blagoslovijo in mazilijo bolne ali trpeče. Običajno pri tem sodelujeta dva ali več moških, lahko pa ga izvede tudi en sam. Če posvečenega olja ni na razpolago, lahko nosilec Melkizedekovega duhovništva

podeli blagoslov z duhovniškim polnomočjem.

Oče, ki je nosilec Melkizedekovega duhovništva, naj blagoslavlja in mazili bolne člane svoje družine. Za pomoč lahko prosi drugega nosilca Melkizedekovega duhovništva.

Blagoslov in maziljenje bolnih je sestavljeno iz dveh delov: prvič, iz maziljenja z oljem in drugič, iz pečatenje maziljenja.

Maziljenje z oljem

Nosilec Melkizedekovega duhovništva mazili bolnega tako, da:

1. mu na glavo kapne kapljico posvečenega olja.
2. mu na glavo rahlo položi roke in ga pokliče s polnim imenom.
3. izjavi, da ga mazili s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.
4. izjavi, da ga mazili z oljem, ki je bilo posvečeno za maziljenje in blagoslavljanje bolnih ter trpečih.
5. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Pečatenje maziljenja

Običajno dva ali več nosilcev Melkizedekovega duhovništva rahlo položijo roke na glavo bolnega. Eden od njih pečati maziljenje tako, da:

1. ga pokliče z njegovim polnim imenom.
2. izjavi, da maziljenje pečati s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.

3. podeli blagoslov, kot mu narekuje Duh.

4. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Očetovi blagoslovi in drugi blagoslovi za tolažbo ter nasvet

Očetovi in drugi duhovniški blagoslovi se dajejo za vodstvo in tolažbo, kot to narekuje Duh.

Oče, ki je nosilec duhovništva, lahko svojim otrokom podeli očetov blagoslov. Takšen blagoslov je še posebej koristen takrat, ko otroci odhajajo z doma na študij, na misijon, se poročijo, začenjajo vojaško služenje ali se soočajo z izrednimi osebnimi izzivi. Ti blagoslovi lahko družini dajejo veliko moč. Družina lahko očetov blagoslov zabeleži v družinske zapise, vendar se ga ne hrani v cerkvenih zapisih. Starši naj otroke spodbujajo, naj v času stiske prosijo za očetov blagoslov.

Vredni možje, ki so nosilci Melkizedekovega duhovništva, lahko blagoslov za tolažbo in nasvet prav tako podelijo ženi, ostalim sorodnikom in drugim, ki za to prosijo.

Da bi podelil očetov blagoslov ali drug blagoslov za tolažbo in nasvet, nosilec duhovništva sam ali s pomočjo enega ali več vrednih nosilcev duhovništva rahlo položi roke na glavo tistega, ki blagoslov prejema. Za takšne blagoslove olje ni potrebno. Tisti, ki daje blagoslov:

1. ga pokliče s polnim imenom.
2. izjavi, da blagoslov daje s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.
3. podeli blagoslov, kot to narekuje Duh.
4. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Posvetitev grobov

Grob lahko posveti nosilec Melkizedekovega duhovništva. *Imeti mora pooblastilo duhovniškega brata, ki bogoslužje vodi.*

Grob posveti tako, da:

1. naslovi nebeškega Očeta.
2. izjavi, da grob posvečuje s polnomočjem Melkizedekovega duhovništva.
3. posveti in blagoslovi grob kot počivališče pokojnikovega telesa.

4. kjer je primerno, moli, da bi bil kraj posvečen in zaščiten do vstajenja.
5. Gospoda prosi, naj tolaži družino, in izrazi druge misli, kot mu jih narekuje Duh.
6. zaključi v imenu Jezusa Kristusa.

Če družina želi, lahko tisti, ki posvečuje (po možnosti nosilec Melkizedekovega duhovništva) namesto posvetitvene molitve izreče nagrobno molitev.

Nabava Cerkvenega gradiva in iskanje podatkov o družinski zgodovini

---

Krajevni voditelji in drugi člani lahko cerkvenega gradivo, vključno s svetimi spisi, priročniki za proučevanje, cerkvenimi izdajami, garmami in temeljskimi oblačili prejmejo v cerkvenih nabavno–prodajnih središčih ali v nabavnem oddelku nabavno–prodajnega središča v Salt Lake Cityju oziroma preko uradne cerkvene spletne strani: www.lds.org.

Podatki o družinski zgodovini so na razpolago na cerkveni spletni strani www.familysearch.org, ki je namenjena družinski zgodovini.

CERKEV
JEZUSA KRISTUSA
SVETIH
IZ POSLEDNJIH DNI

SLOVENAIN

4 023111 80177 0

31180 177